

Expunere de motive

Conform *Raportului privind condițiile de muncă în Uniunea Europeană*, elaborat de *Eurofound's European Industrial Relations Observatory (EIRO)*, publicat în septembrie 2008, media timpului săptămânal de lucru efectiv în Uniunea Europeană este de 38,6 ore. Dintre toate statele membre, cele mai ridicate medii săptămânale se înregistrează în România și Bulgaria – 41,2 ore efectiv lucrate săptămânal. Diferența de timp efectiv lucrat în România în raport cu media europeană – cu peste 5% mai mult – coroborată cu nivelul net inferior al salariului mediu din economia românească afectează grav atât calitatea vieții, cât și eficiența muncii.

O altă consecință a duratei săptămânale de muncă o reprezintă și evoluția raportului dintre implicarea femeilor și a bărbaților în activitățile casnice. Astfel, conform statisticilor Eurofound, numărul bărbaților români care găteau și se implicau în alte activități casnice în fiecare zi, a scăzut de la 70% la 22%. Implicit, pentru a suplini această scădere radicală, activitatea femeilor a crescut semnificativ. În aceste condiții, s-au creat premisele unei veritabile discriminări de gen. În virtutea unei egalități formale de tratament, timpul săptămânal de lucru efectiv al unei femei ajunge la o medie de 60 ore (40 de ore conform Codului muncii și cel puțin 20 de ore conform nevoilor casnice și a unor tradiții culturale), în timp ce durata săptămânală de lucru pentru un bărbat rămâne foarte aproape de limita prevăzută de Codul muncii, în condițiile unei implicări reduse în activitățile casnice. Astfel, nu numai că muncesc în țara cu cea mai ridicată medie a timpului de lucru săptămânal efectiv lucrat din Europa, dar, suplimentar, femeile din România au încă o jumătate de normă, neoficială dar absolut reală, de muncă în gospodărie.

În consecință, pentru a îndrepta acest dezechilibru flagrant și, totodată, pentru a recunoaște oficial cantitatea și calitatea activităților casnice desfășurate zilnic de femeile din România, propunem prezenta modificarea a Codului muncii în sensul stabilirii diferențiate, între femei și bărbați, a timpului de muncă pentru angajații cu normă întreagă, astfel încât, păstrând limita actuală de 40 de ore de muncă săptămânale pentru bărbați, să reducem la 30 limita de ore de muncă pe săptămână pentru femei.

Inițiator:

Senator Dan Voiculescu